

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. M.**, zast. JUDr. Petrem Jirátem, advokátem, se sídlem Školní 3315/42, Chomutov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2019, č. j. 3462/19/5200-10423-705778, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 12. 2019, č. j. 57 Af 14/2019 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu proti nadepsanému rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta odvolání žalobce a byly potvrzeny tři platební výměry Finančního úřadu pro Karlovarský kraj na daň silniční za zdaňovací období let 2013, 2014 a 2015 ze dne 19. 3. 2018, č. j. 182874/18/2407-50522-404833, 183035/18/2407-50522-404833 a 183092/18/2407-50522-404833.

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) „*[n]estano-vi-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Podle poslední věty téhož ustanovení: „*[z]meškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

[5] Z obsahu spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadený rozsudek byl do datové schránky stěžovatele doručen dne 19. 12. 2019. O lhůtě k podání kasační stížnosti byl stěžovatel v napadeném rozsudku řádně poučen.

[6] Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto počala běžet dne 20. 12. 2019 a uplynula ve čtvrtek 2. 1. 2020. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 2. 1. 2020 předána

soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Ze „*Záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Nejvyšší správní soud*“ však vyplývá, že kasační stížnost byla zaslána datovou schránkou zdejšímu soudu až dne 3. 1. 2020.

[7] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 27. ledna 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu